ष्मिलोके वायुस्तमस्मिन्नतद्धाति शम्भूर्मयोभूर्भि मा वाहि स्वाहिति शिवः स्योनोऽभि मा वाक्तित्वेतत् ॥५॥ मारुतोऽसि मरुतां गण इति । अत्तरिचलो-को वै मारुतो मरुतां गणस्तचोऽलि चिल्लोके वायुस्तमस्मिन्नेतद्धाति शम्भूर्मयो-भूरभि मा वाहि स्वाहिति शिवः स्योनोऽभि मा वाहीत्येतत् ॥६॥ भ्रवस्यूर्मि इवस्वानिति । भ्रयं वै लोकोऽवस्यू ईवस्वांस्तघोऽस्मिलोके वायुस्तमस्मिन्नेतद्-धाति शम्भूर्मयोभूरिभ मा वाहि स्वाहिति शिवः स्योनोऽभि मा वाहीत्येतत् ॥७॥ त्रिभिर्नुक्रोति । त्रय रमे लोका ग्रयो त्रिवृद्ग्रियावानग्रियावत्यस्य मात्रा तावतैव तदेषु लोकेषु वायुं द्धाति ॥ द॥ यदेव वातकोमान्तुकोति । एतमेवै-तद्रयं युनत्वोतद्दै देवा एत७ रूय७ मर्वभ्यः कामेभ्योऽयुज्जत युक्तेन समझवामका उर्ति तेन युक्तेन सर्वान्कामाल्समाश्रुवत तथैवैतयाजमान एत७ र्घ७ सर्वभ्यः कामेभ्यो युङ्के युक्तेन समझवाऽर्ति तेन युक्तेन सर्वान्कामात्समझते ॥१॥ वा-तक्षेमियुनिक्त । प्राणा वै वातक्षेमाः प्राणि र्वैनमेत्युनिक त्रिभियुनिक त्रयो वै प्राणाः प्राण उदानो व्यानस्ते रेवैनमेत् गुनत्वाधोऽधो धुरमधोऽधो हि धुरं योग्यं युज्जित्ति क्स्ताभ्या७ क्स्ताभ्या७ कि योग्यं युज्जिति विपिरक्रामं विपिरक्राम७ क् योग्यं युज्जिति ॥१०॥ स दिन्तणायुग्यमेवाग्रे युनिक्ति । भ्रय सव्यायुग्यमय द-चिणाप्रष्टिमेवं देवत्रेतर्था मानुषे तं नाभियुङ्यानेयुक्तमभियुनजानीति वाक्नं तु द्यायुक्तेन भुनजाऽइति तमुपर्येव क्रूल्याधर्यारावसयाउपरि क्षेष तमधर्यवे द्दाति स िक तेन करोति तं तु द्विणानां काले अनुद्शित् ॥११॥ भ्रथ रूझ-तीर्जुक्तीति । अत्रैष सर्वार्रायः संस्कृतः स रूषोरत्र रूचमैक्त्तास्मिन्देवा रुताभी रुझतोभी रुचमद्धुस्तवैवास्मिन्नयमेतद्धाति ॥१५॥ यद्वेव रुझतोर्जुक्तोति । प्रजा-पतिर्विस्तादुगुद्क्रामत्तं यत्र देवाः समस्कुर्वस्तद्सिमन्नेताभी रूझतीभी रूचमद्धु-स्तयैवास्मित्रयमेतद्धाति ॥१३॥ ॥ शतम्५००० ॥ ॥ यास्तेऽस्रग्ने सूर्ये रूचः । या